

Informe del rector al Claustre
31 d'octubre de 2013

Benvolguts membres de la Mesa del Claustre, benvolguts claustrals de la UAB,

Davant el Claustre de la UAB, que és el màxim òrgan consultiu i de participació de la nostra institució, presentem avui l'informe d'activitats, tal com s'estableix en els Estatus. És un informe sobre la gestió duta a terme i, alhora, un informe sobre les direccions en què es mou la Universitat de resultes de l'acció de govern. Per tant, us presentem, també, el Pla director per a 2013-2015.

La convocatòria d'avui és la segona convocatòria del Claustre de l'any 2013 i, d'aquesta manera, es compleix el que estableixen els Estatuts en relació amb el nombre de convocatòries i es compleix també el nostre compromís institucional, que hem fet explícit davant d'aquest mateix claustre.

Començaré aquest informe amb una reflexió crítica sobre els condicionants de l'entorn que afecten de manera directa la UAB i en condicionen l'esdevenidor. L'entorn és essencialment l'entorn polític i la seva traducció en compromís i suport en els recursos públics invertits en la nostra universitat, o si voleu en el sistema universitari català en global, un sistema del qual formem part i en què som, sens dubte, líders contrastats en recerca avançada.

Malgrat el bon nivell més que evident dels nostres resultats en docència, recerca i transferència, resultats que la immensa majoria de rànquings nacionals i internacionals recullen, el reconeixement per la via pressupostària del Govern de la Generalitat d'aquest rendiment contrastat continua sent inexistent. Encara pitjor, només pot ser qualificat de negatiu i regressiu. Negatiu perquè el Govern anuncia noves reduccions; socialment regressiu perquè fa retrocedir els drets i les

expectatives que té la societat envers el que és la universitat pública i el que aquesta ofereix, i fiscalment regressiu perquè fa pagar a la societat dues vegades per l'accés al servei públic universitari: primer amb els impostos i després amb les taxes. Tristament, la pressió fiscal i les taxes universitàries són, a Catalunya, de les més elevades de la Unió Europea. En canvi, el finançament públic de les universitats és dels més baixos de la Unió Europea. Aquesta contradicció flagrant de les polítiques públiques que patim les universitats s'ha d'explicar a la societat. Hem de procurar superar el que podem anomenar «cordó sanitari mediàtic», que subreptíciament protegeix de la crítica les decisions sobre universitats de l'actual Govern de la Generalitat. Vaig tenir l'oportunitat de denunciar públicament aquesta situació de greuge fiscal en la meva compareixença davant dels grups parlamentaris, com a president de torn de l'ACUP, en el Parlament de Catalunya.

Legislar un augment de les taxes per l'estudi i alhora disminuir els fons per a beques i dificultar l'accés a aquests ajuts és un senyal inequívoc del tipus de polítiques públiques que impulsen els actuals governs amb competències sobre universitats.

El govern més proper a nosaltres, el de la Generalitat, que és el responsable polític i qui té les competències sobre el finançament directe de les universitats públiques, no es distingeix pel seu suport a les universitats; ben al contrari. Vegem una mica d'evidència empírica: entre el 2010 i el 2013 les transferències corrents de la Generalitat s'han reduït en 245 milions d'euros en el conjunt del sistema, una reducció percentual propera al 30 %.

D'altra banda, el deute de la Generalitat amb les universitats és d'uns 250 milions d'euros. D'aquests, 160 milions corresponen a transferències consignades en el pressupost de la Generalitat que mai no han estat trameses a les universitats i 54 corresponen a inversions efectuades però pendents de ser abonades. Són xifres *horribles*, no hi ha cap altre qualificatiu que les pugui descriure.

D'altra banda, l'esforç fet per les universitats sota la pressió dels ajustaments ha estat per sobre del que ha fet la mateixa Generalitat en els seus departaments. Entre el 2010 i el 2012 la caiguda de finançament universitari ha estat del 20,79 %, mentre que, a tall d'exemple, en el Departament d'Ensenyament ha estat del 13,29 %, en el de Sanitat del 7,86 % i en el de Justícia de l'11,9 %. D'altra banda, la reducció en la Sindicatura de Comptes ha estat del 16,4 % i en el Parlament del 20,3 %.

L'escassa o, més ben dit, *nul·la* prioritat del sistema d'universitats públiques dins de l'actual govern és patent.

Les directrius són les que són i, fins i tot si acceptem que un govern elegit democràticament té tot el dret de fer el pressupost que li sembli bé, la societat, i la comunitat universitària en el nostre cas, també té tot el dret de denunciar aquest pressupost, criticar-lo i reclamar explícitament explicacions i rectificacions als governants. Si el cost econòmic recau sobre nosaltres, que no som res més que un instrument de la societat al servei de la societat, el cost polític l'han d'assumir els qui han pres les decisions que tant de mal estan fent.

La universitat pública ja ha patit prou. I gràcies al seu esforç i la seva capacitat d'aguantar, la UAB va aconseguir liquidar el 2012 sense dèficit, una situació nova en la gestió pressupostària de la UAB en els darrers anys i que ens va permetre renovar sense problemes excessius les pòlisses de crèdit que ens permeten fer dues coses molt importants: en primer lloc, cobrir els forats conjunturals de tresoreria i, en segon lloc, abonar sense problemes ni retards totes les nòmines del nostre personal. Hem de ser plenament conscients que necessitem les pòlisses per garantir el funcionament fluid de la institució en aspectes que són cabdals, i que la solvència financera de la UAB serà sempre un element crític en la renovació de les pòlisses de crèdit, que és anual i necessària.

Puc avançar que, a dia d'avui, l'execució del pressupost de 2013 va per bon camí. Tanmateix, la nova reducció segurament impedirà que continuï anant-hi, però la responsabilitat serà dels governants, i així els ho direm i els ho recordarem tantes vegades com calgui.

Hem de ser plenament conscients que la pressió econòmica de la qual estan sent objecte les universitats públiques és un instrument en l'ombra per transformar el model que tant ha costat de construir. Primer deien que hi havia massa universitats; se'ls va demostrar amb dades que l'afirmació era falsa. Ara diuen que sobren professors i professionals de l'Administració, o que hi ha massa titulacions; els demostrarem un altre cop, amb les dades a la mà, que es tornen a equivocar. Però l'axioma que diu que, per una raó o altra, sobren i ens hem de reduir de mida, difícilment l'abandonaran, perquè darrere aquestes afirmacions hi ha un component ideològic de desconfiança cap al paper del sector públic. La seva manera d'actuar,

per la via expeditiva del pressupost, consisteix a empètir-nos, a afeblir-nos, amb voluntat de doblegar-nos, per després imposar un nou model universitari —el seu— que és el de l'anomenada «nova governança». Un nou model intervencionista per reduir, en la pràctica, l'autonomia universitària per la via legislativa i reguladora. Haurem d'estar amatents, i hi estarem tots, per preservar els trets i els valors propis d'una universitat pública que volem que sigui veritablement autònoma, de qualitat, participativa, oberta al món i arrelada en el servei al país i a les seves necessitats.

Deixeu-me fer una petita, però rellevant, distinció: som una universitat pública, però no som ni volem ser una universitat del govern.

Amb el vostre permís repassaré ara breument alguns dels elements més basals de les accions i les decisions dutes a terme i que s'han recollit amb detall en l'informe distribuït.

Per contribuir a superar les tensions de tresoreria vam demanar que les universitats participessin en el Fons de Liquiditat Autonòmic (FLA) i en el Pla de proveïdors. Finalment, hem aconseguit que una part de les sortides previstes de despesa siguin assumides per la Generalitat dins del Pla de proveïdors. És una petita però bona notícia.

També hem insistit fortament a reclamar deutes pendents de la Secretaria de Finances per a la construcció de Vila 2 per valor de 5,4 milions d'euros. Finalment, hem aconseguit que es faci efectiva la transferència, una altra petita bona notícia que també servirà per alleugerir la tresoreria de la FUAB.

En relació amb la FUAB, n'estem analitzant el funcionament actual, davant dels condicionants globals de crisi que també l'afecten. N'hem reduït l'estructura de comandament atenent a raons de simplificació i de reorganització, i aquest és el motiu pel qual vam optar per proposar al Patronat de la FUAB de prescindir del càrrec de director general, acció que ja vam tenir l'oportunitat d'explicar en la sessió de Claustre de març de 2013. Vinculant més estretament la gestió de la FUAB amb l'Equip de Govern de la UAB assolirem una coordinació més directa i efectiva. Hem presentat al Consell de Govern una primera valoració de la situació actual de la FUAB i del rol econòmic que hi fan les seves diferents peces constitutives. Hem de valorar l'adequació de les seves estructures organitzatives a les seves missions, formatives o d'altres tipus, per anar cap una estructura més simple, més integrada, més eficient,

més barata fins i tot, però que permeti preservar i valoritzar les missions que estatutàriament té assignades i que serveixin efectivament de font de recursos per a la UAB. En el darrer exercici tancat, el del 2012, el volum de recursos en concepte de cànon transferits al pressupost general de la UAB és d'un milió d'euros. Si guanyem eficiència en la gestió global i aconseguim assignar objectius intertemporals realistes, però a la vegada més exigents, a les peces integrants, hauríem de poder assolir increments notables del nivell de recursos rebuts per la UAB.

Passo a comentar alguns aspectes centrals de l'àmbit dels recursos humans. Hem reforçat el model de *tenure-track* de la UAB, que, cal recordar-ho, va ser la primera universitat catalana amb un model global de *tenure-track* centrat en la figura del professor lector. L'hem reforçat donant solució contractual a tots els lectors acreditats, o bé com a professors agregats provisionals, o bé com a professors titulars interins. Acceptem les dues acreditacions de qualitat legalment establertes, la de l'AQU per als professors agregats, tal com estableix la Llei d'universitats de Catalunya, i la de l'ANECA per als professors titulars d'universitat, sense acceptar el que voldria la DGU, que és que només acceptéssim les acreditacions de l'AQU. Hem exercit la nostra autonomia dins del que permet la legalitat i la nostra universitat mostra que busca i troba solucions allà on altres institucions generen restriccions i problemes. Seguirem donant suport al nostre model de carrera acadèmica, amb convenciment pel seu valor acadèmic i amb inventiva si cal, i seguirem també perseverant des de les tribunes en què participem perquè els governs retirin al més aviat possible la congelació de places, tant de PDI com també de PAS, col·lectiu en què la situació és encara més complexa i difícil per l'absoluta congelació imposada des de la Llei d'acompanyament dels pressupostos generals de l'Estat.

Deixeu-me remarcar la importància que té la figura del professor lector dins del model de carrera acadèmica. El procés de *tenure-track* representa un període de prova en el qual els candidats han d'acreditar el seu rendiment acadèmic davant d'exigents agències externes. La universitat i els mateixos departaments han de guiar els lectors i tenir cura del seu progrés per maximitzar-ne l'èxit. La universitat ha de poder oferir unes condicions d'inserció en la carrera acadèmica que no ofeguin l'activitat dels lectors ni en frenin la creativitat. El decret de Wert sobre dedicació del professorat oblida sorprenentment les categories laborals de professorat, com si no existissin, de manera que una aplicació mimètica a la que s'estableix per als funcionaris

condemnaria els lectors a haver d'impartir 32 crèdits i posaria en greu perill les bases del seu progrés acadèmic. La UAB no pot restar impassible a aquest fet demolidor per a la carrera dels lectors. En el nou model de dedicació docent, que està pràcticament acabat i que ha estat presentat i debatut en els centres i davant dels degans i directors de departaments i instituts propis, i que està seguint la preceptiva negociació amb els agents socials, els lectors rebran un reconeixement particular que els ha de permetre enfocar la seva carrera amb el màxim de possibilitats d'èxit. D'altra banda, des de la responsabilitat que tenen els departaments, s'hauria de fer una aposta decidida per evitar que els professors lectors acabin immersos en tasques de gestió, que dificulten molt seriosament el progrés normal en la seva carrera. No hauria de ser normal que un professor en fase de prova acabi assumint feixugues responsabilitats de gestió en un moment professional en què no li pertoca; ja tindran temps de fer-les un cop superin el període de *tenure-track*.

El nou model de dedicació ha d'anar més enllà del que diu el decret de Wert i ha de reconèixer de manera més comprensiva les activitats de recerca i de transferència del nostre professorat i de manera més equitativa el conjunt d'activitats que desenvolupen els professors universitaris. El decret de Wert és un mal decret en tècnica jurídica, és un decret incomplet que ignora la realitat contractual actual en les universitats espanyoles i especialment en les catalanes, en què hi ha definida per llei una carrera paral·lela a la del professorat funcionari, i és un mal decret perquè tampoc no defineix adequadament les bases i els continguts del que és un crèdit ECTS des de la perspectiva dels docents. Fent ús de l'autonomia universitària, procurarem que en el nou model de dedicació totes aquestes llacunes jurídiques i tècniques no perjudiquin els professors més creatius i els més productius, i es respecti adequadament el corresponent reconeixement dels indiscutibles mèrits acumulats per la resta de professors de la Universitat.

Pel que fa a l'estructura de la plantilla de PAS, abans d'acabar l'any enllestirem l'elaboració de la relació de llocs de treball (RLT), que ens ha de servir, com a mínim, per saber on som i, sobretot, per tenir elements d'anàlisi per orientar futurs desplegaments, quan siguin possibles.

En aquesta situació de restriccions pressupostàries i d'impossibilitat legal de fer oferta pública d'ocupació, i tenint en compte les necessitats actuals de cobertura de les places vacants i de cobertura dels serveis, l'Equip de Govern considera

imprescindible disposar de tot el personal interí que actualment presta serveis com a PAS a la UAB, amb el benentès que, així que s'eliminin aquestes restriccions, s'obrirà la convocatòria d'oposicions d'accés a l'escala corresponent, per tal que hi puguin participar per aconseguir l'estabilitat pròpia del col·lectiu de funcionaris de carrera.

Tenim també el personal contractat per la via del capítol VI. Sobre aquest col·lectiu s'estan analitzant els diferents tipus de personal temporal amb finançament específic, per distingir els que fan tasques que responen a programes de la institució i els que participen en projectes d'investigació, amb la voluntat d'identificar aquelles activitats susceptibles de ser incorporades a les unitats estructurals, quan l'eliminació de les restriccions pressupostàries i legals de fer oferta pública d'ocupació ens ho permetin.

En l'esfera docent, hem defensat l'oferta formativa de la nostra universitat, tant en el grau com en el postgrau, per garantir que la programació, que té com a objectiu garantir la qualitat acadèmica dels nostres títols, es faci amb criteris de racionalitat acadèmica, viabilitat organitzativa i sostenibilitat econòmica. Així, hem defensat davant la DGU la modificació dels criteris de programació de màster a fi de disposar de factors qualitatius lligats a aspectes acadèmics i fugir dels purament comptables que la DGU postula. Vam creure que no es pot programar només sota el dictat fred dels nombres i vam defensar de relaxar els paràmetres numèrics a canvi d'introduir elements lligats, en primer lloc, a la qualitat (és a dir, l'existència d'un doctorat amb menció de qualitat) i, en segon lloc, a l'oportunitat científica (que ens permeti garantir una oferta mínima però transversal i potent en tots els grans àmbits acadèmics). Gràcies a l'aplicació d'aquest nou sistema, hem aconseguit fugir dels paràmetres numèrics i obtenir uns resultats de programació molt superiors als que s'haurien aconseguit si s'haguessin aplicat els criteris reduccionistes de la DGU.

Hem acabat de desenvolupar l'anomenada «eina de transparència de la programació docent», que permetrà facilitar l'entrada de les dades docents de totes les assignatures de la Universitat i, sobretot i especialment, farà visible davant de tota la comunitat universitària els recursos docents emprats en totes i cadascuna de les titulacions i a la vegada permetrà calibrar més afinadament les necessitats que tenen els departaments per poder oferir la docència encarregada pels centres.

Hem pogut constatar l'èxit de les dobles titulacions a l'hora d'atraure molt bons estudiants en termes de nota de tall i aquesta opció és un element que potencia la

nostra oferta formativa, millora el rendiment acadèmic i permet una utilització dels recursos més ordenada i profitosa. Seguirem promovent l'ampliació de les dobles titulacions buscant sempre la complicitat dels centres i assegurant que la doble titulació representi un avantatge formatiu i d'inserció laboral per als estudiants.

Un aspecte en què la UAB ha demostrat sempre un interès singular és el de la internacionalització. En l'esfera docent s'han anat implantant, en els darrers anys, graus en anglès en les facultats d'Educació i d'Economia i Empresa amb un nivell d'èxit molt encoratjador. Hem de seguir fent passos en aquesta direcció, de manera estreta i sempre col·laborativa amb els centres i les facultats, i de manera moderada però regular, atesa l'escassetat de recursos per implantar iniciatives totalment noves en els estudis de grau. Atès també el paper cada vegada més rellevant que tenen els estudis de màster, seguirem impulsant l'oferta de màsters en anglès per posicionar la UAB com a universitat capdavantera a escala estatal. Actualment la UAB ofereix 26 màsters impartits totalment en anglès i 3 amb més de la meitat d'assignatures impartides en anglès, dades que indiquen una dinàmica francament bona. Dins de la xarxa d'universitats de l'ECIU, de la qual formem part, s'han programat cinc paquets (*exchange packages*) de 30 crèdits en anglès per facilitar l'intercanvi d'estudiants amb les universitats de la xarxa, un a la Facultat de Polítiques i quatre a la de Biociències.

També contribuirà en aquest vessant la decidida aposta de la UAB per Coursera, que és la plataforma internacional de referència en el desenvolupament dels MOOC. Hi hem plantejat inicialment la impartició de dos cursos i estem ara planificant la segona tongada de MOOC elaborats des de la UAB amb quatre noves propostes. Els elements singulars de la UAB que es recullen en aquests cursos han de servir, en primer lloc, per incrementar la visibilitat internacional de la Universitat i, en segon lloc, per desenvolupar l'aprenentatge metodològic que requereix la implementació d'aquests cursos.

La coordinada internacional de la UAB es fa patent de nou amb els molt bons resultats de les convocatòries del 7è Programa Marc (48 projectes coordinats i 131 projectes en total) i s'han desplegat un seguit d'iniciatives per mantenir aquesta dinàmica tan bona i fomentar la participació en el nou programa marc Horitzó 2020, de manera que la UAB es mantingui com una de les universitat líders dins de l'Estat.

Hem iniciat accions per potenciar la internacionalització dels doctorats, una altra peça essencial per demostrar la vocació internacional de la UAB. Sabem que la formació de frontera té lloc en els doctorats i, sens dubte, el terreny de joc és global, més enllà del propi i específic de la UAB, i és en aquest terreny global on hem de ser presents per captar els millors candidats a doctor. L'Escola de Doctorat de la UAB, creada recentment, ha de tenir un paper essencial en el pilotatge dels processos d'internacionalització del tercer cicle. El grau d'internacionalització, mesurat pel percentatge d'estudiants estrangers, és força alt; arriba al 36,5 % del total d'estudiants de doctorat (1.334) en el curs 2012-2013. En conjunt, la xifra és bona; en el detall més petit, caldrà fer un esforç addicional per millorar-la incrementant el nombre d'estudiants de la resta d'Europa, que és el nostre marc natural d'actuació, al costat de l'Amèrica Llatina.

No hem d'oblidar, i és bo de destacar, que la UAB és la universitat líder de Catalunya quant a la defensa de tesis doctorals. S'ha iniciat un procés coordinat des de l'Escola i el Parc de Recerca per incentivar la participació en el programa de doctorats industrials i potenciar-ne el desplegament dins dels nostres programes. Aquest és un pla que està orientat a acostar els investigadors a les necessitats i les problemàtiques del teixit industrial del país i a incrementar, a la vegada, l'ocupabilitat dels nostres doctors. En els estudis de grau, hem endegat accions de coordinació i foment de l'emprenedoria i les pràctiques amb les empreses amb l'objectiu d'afavorir una inserció laboral de qualitat. La capacitat formativa i d'ocupabilitat de la UAB ha de ser també un element distintiu dins del que anomenem «marca UAB».

La recerca s'ha desenvolupat amb greus dificultats durant un any summament complex per l'absència de convocatòries del Plan Nacional del Ministeri, una absència que ha produït efectes perniciosos sobre els grups, que han vist posats en risc els seus programes de recerca per manca de finançament. Per no ser menys, la Generalitat també ha reduït dràsticament la partida del ProFOR que distribueix a les universitats. Davant d'aquesta davallada de recursos per a recerca, cal bascular cap a la participació en les convocatòries europees. L'experiència acumulada prova els molt bons resultats obtinguts pels grups de la UAB (48 projectes coordinats per la UAB i 131 projectes en els quals ha participat, com ja he mencionat abans). Hem iniciat una estratègia de posicionament d'acadèmics de la UAB en les diferents comissions decisòries, s'ha promogut la participació d'experts de la UAB en els grups assessors

de l'Horitzó 2020 i s'han fet sessions informatives en els centres per donar a conèixer les característiques específiques del nou programa i estimular la participació dels nostres investigadors.

Els Serveis Cientificotècnics, que són essencials per a la recerca i la transferència, ofereixen infraestructures l'ús de les quals s'ha d'optimitzar per garantir la viabilitat del servei als grups. S'ha treballat en aquesta línia i s'ha pràcticament enllestit un protocol de cooperació per compartir equipaments amb els centres CERCA, CSIC i IRTA situats al campus. També s'ha aprovat la creació del Servei de Tractament de la Parla, dins de l'àmbit de les humanitats, i s'ha mostrat, per tant, l'horitzontalitat dels nostres serveis científicotècnics.

La UAB sempre s'ha distingit pel fet de ser una universitat al servei de la societat i del territori. Mai hem volgut ser uns simples proveïdors de serveis educatius, sinó que hem volgut ser agents actius per fer palès el nostre compromís social, més enllà de la responsabilitat de ser també uns gestors honestos i eficients dels recursos que se'ns assignen, una característica que la nostra comunitat universitària ha practicat des de sempre amb professionalitat i rigor. Però també creiem que la UAB ha de ser un agent en la promoció de l'equitat i lluitem perquè aquesta missió de la universitat pública no es deixi de banda.

El Programa Finestreta és un bon exemple de com la UAB afronta el seu compromís social amb els estudiants davant d'una situació de minva dels recursos destinats a beques. Aquesta iniciativa de la UAB ha inspirat accions semblants en altres universitats públiques, i ens permet respondre a situacions econòmiques i urgents sobrevingudes i pal·liar l'efecte de retard que afecta el sistema oficial de beques i ajuts a l'estudi.

Seguint les pautes aprovades per la Universitat, s'ha posat en funcionament el Consell d'Estudiants de la UAB i s'estan desplegant els consells d'estudiants propis dels centres. Un cop finalitzat el desplegament, pensem que el Consell d'Estudiants també hauria de poder explicar de manera regular a la comunitat universitària les activitats dutes a terme, i traslladar les propostes de millora en el funcionament de la Universitat que des de la perspectiva dels estudiants es perceben com rellevants. Una possibilitat seria que el Consell d'Estudiants presentés un balanç en un òrgan de

govern de la Universitat. Ho explorarem conjuntament per trobar la fórmula més idònia.

Us hem traslladat també, amb tots els detalls, el Pla director per a 2013-2015. Estava previst que es presentés en aquest claustre durant la primavera, però no va ser possible. El Pla, com sabeu, és una eina bàsica de planificació i de rendició de comptes. Aquest pla s'inspira en la tradició de la UAB per plantejar i desenvolupar objectius en un termini fixat. Està construït sobre una articulació conceptual definida per cinc ítems: una missió, una visió, uns valors, uns objectius i uns programes. També incorpora unes orientacions globals que els programes haurien d'incorporar com a criteris per al seu desenvolupament.

De la concepció de qui som i com som, es desprèn què fem, on volem anar, com ho fem i com arribarem al que ens marquem. La missió, la visió i els valors recullen, en definitiva, el que ha volgut ser aquesta universitat i el que tenim establert en els Estatuts.

La UAB és i vol ser una universitat pública i participativa, una universitat amb projecció internacional, una universitat amb vocació de servei al territori i a la societat, una universitat guiada per la convicció que la bona docència, la recerca de qualitat i la transferència en el sentit més ampli (tecnològica, cultural, social) són els motors que lideren la contribució de la universitat al progrés i el benestar social.

El triplet missió-visió-valors constitueix el nucli i l'essència del que és la UAB. Aquest nucli inspira un conjunt de cinc línies estratègiques al voltant dels eixos centrals de la docència, la recerca, la transferència, la gestió responsable i la participació.

De les línies estratègiques sorgeixen els 13 objectius institucionals, de manera que s'aclareixen i es concreten els eixos prioritaris d'acció. El progrés del desplegament de les accions s'identifica amb un conjunt d'indicadors assignats a cadascun dels objectius. Els indicadors, 46 en total, són els termòmetres que mesuren el grau d'assoliment dels objectius i són les peces informatives que faciliten el seguiment de les accions i el compliment satisfactori dels eixos marcats. Són igualment peces que ens permetran revisar i, si escau, ajustar els ritmes de desplegament del Pla.

Finalment, el Pla director delimita el conjunt de programes que permetran impulsar els objectius marcats. Per a cadascun dels programes, el Pla identifica el responsable

institucional que ha d'executar-lo i estableix una aproximació temporal indicativa de quan és raonable esperar que s'acompleixi. En total, el Pla director per a 2013-2015 inclou 54 programes diferenciats.

Algunes de les línies d'acció que inclou el Pla director han estat prèviament comentades. No tornaré a fer-ho. Però sí que vull fer una referència breu als eixos prioritaris que persegueixen una millora en aspectes tan centrals com la programació acadèmica (en un context de contracció de recursos), la qualitat i la rellevància de la recerca (en un context cada cop més obert i a la vegada més competiu), la reformulació i l'optimització de les prestacions de les estructures de gestió i de suport, i el foment de les qualificacions dels professionals de la casa i dels estudiants per garantir un progrés personal i formatiu adequat als nous temps i a les noves necessitats.

Aquest pla director, dissenyat i guiat des de l'Equip de Govern de la Universitat, es desenvoluparà sota una estructura gerencial renovada. El gerent de la Universitat és un membre més de l'Equip de Govern que decideix el rector o rectora i és, a més, un càrrec de confiança per la responsabilitat que li atorga la direcció administrativa de la Universitat. Possiblement és més estàndard renovar tot l'equip un cop es pren possessió del càrrec, però mantenir el gerent permet garantir una transició ordenada entre equips de la informació, les dificultats i els projectes en marxa, entre altres aspectes. Després d'un any de treballar amb la gerència de la rectora Ripoll vaig concloure que l'inici del nou curs era un moment adequat per renovar-la i donar un nou impuls a la direcció de l'estructura administrativa de la nostra institució. Agraeixo al doctor Guerrero la seva dedicació a la Universitat com a gerent i em congratulo que la institució continuï comptant amb ell, ara com a professor del Departament d'Empresa, on ja s'ha reincorporat un cop finalitzada la seva comissió de serveis com a gerent de la UAB. Precisament perquè ocupava el càrrec de gerent en comissió de serveis no s'ha hagut de fer cap indemnització pel cessament.

Vaig acabant i ho vull fer amb una reflexió curta sobre les dificultats de tota mena que se'ns imposen des dels governs i, en especial, les dificultats de finançament que provenen del Govern de la Generalitat.

La UAB ha estat solidària amb les necessitats del país resultants de la crisi econòmica i ha participat amb un gran sentit de responsabilitat col·lectiva, malgrat el

profund dolor de constatar el que s'anava perdent pel camí de tot allò que s'havia construït amb un gran esforç de la societat i de la mateixa comunitat universitària. Creiem que aquest sentit de la responsabilitat no ha estat compartit pel Govern de la Generalitat; abans us he donat unes xifres indicatives que parlen per si soles. Ens trobem amb un deute pendent que ens obliga a un sobreesforç financer extraordinari per cobrir allò que se'ns va assegurar pressupostàriament que vindria, però que mai s'ha materialitzat. El cost del que se'ns demana és excessiu. En particular, les autoritats van repetint a tort i dret i amb una certa fixació que hem de reduir la plantilla de capítol I sota la premissa que estem sobredimensionats, una premissa del tot incorrecta si ens fixem en les dades internacionals d'universitats similars a la nostra en mida i en nivell de qualitat. Nosaltres no estem d'acord, en absolut, amb el seu plantejament i farem tot el que estigui a les nostres mans per desmentir les premisses incorrectes i interessades del Govern, en primer lloc, i, en segon lloc, per evitar, amb la raó i les evidències al nostre costat, el que ells ens volen imposar.

Moltes gràcies per l'atenció prestada.